

РЕШЕНИЕ

№ 14373

гр. София, 15.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 3 състав, в публично заседание на 26.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Атанас Николов

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **9534** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 13, ал. 6 от Закона за социално подпомагане (ЗСП), вр. чл. 16 от Правилника за прилагане на Закона за социално подпомагане (ППЗСП), вр. чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на М. Е. Й. с ЕГН [ЕГН] срещу Заповед №ЗСП/Д-С-ЛЦ/872/31.10.2024 г., на Директора на Дирекция "Социално подпомагане" Л., потвърдена с Решение на Директора на РДСП С. град № 22-РД06-0076/24.07.2025 г. С посочената заповед, на жалбоподателя е отказано отпускането на еднократна помощ при инцидентни нужди по чл. 16а от Правилника за прилагане на Закона за социално подпомагане (ППЗСП). В жалбата не са изложени конкретни доводи за незаконосъобразност на оспорения акт. Жалбоподателката не споделя изводите на административния орган, въз основа на които е отказано отпускането на еднократна помощ при инцидентни нужди по чл. 16а от ППЗСП. Иска се отмяна както на решението, така и на първоначално издадената заповед.

В съдебно заседание жалбоподателката, редовно призован, се явява лично и пледира за уважаване на жалбата, съответно за отмяна на решението.

Ответната страна - директора на дирекция "Социално подпомагане" - Л., редовно уведомен, се представлява от юрисконсулт П., който оспорва жалбата като неоснователна и недоказана. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

От фактическа страна.

Производството е образувано с подаване на заявление-декларация № 3СП/Д-С-ЛЦ/872/31.10.2024 г. от страна на заявителя е поискано предоставяне на еднократна помощ за издаване на лични документи за 2024г.

След като е извършил социална анкета и не е констатирана необходимост от отпускане на средства за издаване на лична карта е постановен отказ чрез издаване на Заповед №3СП/Д-С-ЛЦ/872/31.10.2024 г., на Директора на Дирекция "Социално подпомагане" Л.. Мотивите на отказа са, че заявителката има постоянен доход от пенсия към датата на издаване на документа за самоличност.

Процесната заповед е оспорена, като с Решение на Директора на РДСП С. град № 22-РД06-0076/24.07.2025 г. е потвърдена.

От правна страна.

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от надлежна страна, имаща право и интерес от обжалването. Разгледана по същество същата се явява основателна поради следните съображения:

Оспорената Заповед и потвърдителното решение са издадени от материално и териториално компетентен административен орган - директора на Дирекция "Социално подпомагане" – Л., респективно от Директора на регионална дирекция за социално подпомагане С. град, при упражняване на законово регламентирания му правомощия по чл. 13, ал. 2 ЗСП и чл. 28, ал. 1 във вр. с чл. 16 ППЗСП.

В хода на административното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да са довели до нарушаване правото на защита на жалбоподателя. Обжалваният административен акт е постановен в изискуемата от закона форма и при спазване на нормативно установените изисквания по чл. 59, ал. 2, т. 4 АПК за неговото съдържание. Посочено е както правното основание за упражненото административно правомощие, така и релевантното обстоятелство за постановения отказ за отпускане на еднократна социална помощ по чл. 16а от ППЗСП - заявителката има постоянен доход от пенсия към датата на издаване на документа за самоличност . В случая фактическите обстоятелства, въз основа на които административният орган е приел, че не е налице нормативно регламентираната материалноправна предпоставка за отпускане на еднократна социална помощ по чл. 16а ППЗСП на заявителя, се съдържат не само в оспорената заповед, но подробни такива са изложени и в решението на горестоящия административен орган. Заявлението-декларация, подадено от Й. е било разгледано при спазване на относимите изисквания на чл. 26 и чл. 27 ППЗСП, като е извършено провеждане на социална анкета. Изготвен е социален доклад /л.28/ с предложение да бъде отказано отпускането на помощта.

С оглед на което съдът приема, че е изпълнено законово установеното изискване по чл. 59, ал. 2, т. 4 АПК във вр. с чл. 13, ал. 3 ЗСП за постановяване на мотивиран административен акт. Заповедта е обжалвана по предвидения в ЗСП задължителен административен ред пред директора на Регионална дирекция за социално подпомагане – С. град, с оглед на което е спазена и разпоредбата на чл. 13, ал. 5 ЗСП.

Процесната заповед и потвърдителното решение са издадени в противоречие с материалноправните разпоредби и целта на закона.

Разпоредбата на чл. 11, ал. 1 ЗСП предвижда, че социалните помощи са средства в пари и/или в натура, които допълват или заместват собствените доходи до основните жизнени потребности или задоволяват инцидентно възникнали потребности на подпомаганите лица и семейства. Съгласно

чл. 12, ал. 1 и 2 ЗСП социалните помощи са три вида - месечни, целеви и еднократни, и се отпускат след преценка на доходите на лицето или семейството, имущественото състояние, семейното положение, здравословното състояние, трудовата заетост, включването на децата в системата на предучилищното и училищното образование в случаите, когато същите подлежат на задължително предучилищно или училищно образование, възрастта и други констатирани обстоятелства. Разпоредбата на чл. 12, ал. 4 ЗСП предвижда, че условията и редът за отпускането, изплащането, изменянето, спирането, възобновяването и прекратяването на социалните помощи се уреждат с ППЗСП с изключение на целевите помощи за отопление, които се уреждат с наредба на министъра на труда и социалната политика.

В чл. 16а, ал. 1 ППЗСП е предвидена възможност за отпускане на еднократна помощ веднъж годишно за задоволяване на инцидентно възникнали здравни, образователни, комунално-битови и други жизненоважни потребности на заявителя.

Законът за социално подпомагане има за цел подпомагане на гражданите, които без помощта на друго не могат да задоволяват своите основни жизнени потребности, укрепване и развитие на обществената солидарност в трудни житейски ситуации (чл. 1, ал. 2 ЗСП).

Съгласно Чл. 16а. (Нов - ДВ, бр. 40 от 2003 г., в сила от 01.05.2003 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 44 от 2023 г., в сила от 01.06.2023 г.) За издаване на лична карта на лицата може да се отпуска еднократно целева помощ до размера на основата за подпомагане по чл. 9, ал. 2., а съгласно ал. (2) (Изм. - ДВ, бр. 89 от 2016 г., в сила от 11.11.2016 г.) Размерът на помощта по ал. 1 се определя от директора на дирекция "Социално подпомагане" в зависимост от разходите, необходими за заплащане на нормативноопределените разходи и такси за издаване на личната карта и транспортни разходи.

От страна на административния орган не са събрани относимите към производството писмени документи, въз основа на които да се извърши преценка на първо място, каква е основата за подпомагане по чл. 9, ал. 2 от ППЗСП. От приетите по делото и неоспорени от страните писмени доказателства, събрани редовно в производството пред органа, се установява, че жалбоподателката е с трайно намалена работоспособност и издадено телково решение в размер на 94 процента неработоспособност. Посочено е че поради получавана пенсия, в т.ч. и получена такава чрез натрупване не отговаря на изискванията за подпомагане. Подобни мотиви не покриват изискванията за мотивиране на акта, тъй като сами по себе си не изясняват релевантната фактическа обстановка въз основа на която органа да вземе правилно и обосновано решение. От друга страна те са в явно противоречие и с целта на на закона.

Съгласно чл. 1, ал. 2, т. 1 и т. 2 З СП тя включва подпомагане на гражданите, които без помощта на друго не могат да задоволяват своите основни жизнени потребности, укрепване и развитие на обществената солидарност в трудни житейски ситуации.

След като в случая се установява, че за жалбоподателката са изчерпани всички възможности за самоиздръжка и няма задължени по закон да я издържат лица, то издадената заповед противоречи на цитираните цел и на ЗСП.

От всичко изложено до тук следва да се приеме, че в случая Й. има право на еднократна социална помощ по чл. 16а, ал. 1 ППЗСП.

Като е постановил отказ да бъде отпусната такава със Заповед №ЗСП/Д-С-ЛЦ/872/31.10.2024 г., на Директора на Дирекция "Социално подпомагане" Л., потвърдена с Решение на Директора на РДСП С. град № 22-РД06-0076/24.07.2025 г., ответникът е приложил материалния закон неправилно и в несъответствие с неговата цел.

По тези съображения съдът счита, че жалбата се явява основателна, поради което оспорената заповед и потвърждаващото решение следва да бъдат отменени.

Доколкото естеството на акта не позволява решаването на въпроса по същество, преписката следва да бъде изпратена на съответния компетентен административен орган за ново произнасяне по заявлението на жалбоподателката за отпускане на еднократна помощ по чл. 16а, ал. 1 ППЗСП в размер съобразно критериите на чл. 9 от с.з.

С тези мотиви, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед №ЗСП/Д-С-ЛЦ/872/31.10.2024 г., на Директора на Дирекция "Социално подпомагане" Л. и потвърждаващото я Решение на Директора на РДСП С. град № 22-РД06-0076/24.07.2025 г.

ИЗПРАЩА преписката на Директора на Дирекция "Социално подпомагане" Л. за ново произнасяне по заявление-декларация с вх.№ ЗСП/Д-С-ЛЦ/872/31.10.2024 г. съобразно задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на настоящото решение, в 14-дневен срок от получаване на настоящето решение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване, на основание чл. 13, ал. 6, изр. 2 ЗСП.